

פריחה מאוחרת

בני זוג שגוזליהם עזבו את הקו, התבססו בחייהם וכבר לא מתכננים לחזור, החליטו במקום לעבור לבית חדש - לשפץ את ביתם הנוכחי, רוחי הזיכרונות, להתאימו לצרכים החדשים ולהפכו לבית חלומותיהם

מאת: גלית אהרונוסון
צילום: גלית דזייטש

עיצוב, תכנון ופיקוח: אשר אלבו-עיצוב באדריכלות | אדריכל: רוזנפלד הוגו | קבלן ביצוע: אברהם קוטלר | עבודות גרות: נגריית חמד
שטח הבית: 120 מ"ר + 82 מ"ר חצר

מבט אל הגינה ובה פינת זן העשויה סלבני צפחה

מבט מהסלון אל המטבח והוויטרינה הדקורטיבית

המטבח

תוכנית הבית אחרי השיפוץ

תוכנית הבית לפני השיפוץ

הסלון מאופיין בצבעוניות עדינה: קיר בצבע תכלת עליו תלוי מסך הטלוויזיה, וקיר כתום של פינת האוכל. הרעיון שמאחורי בחירת גווניו אלו הוא שימוש בתכלת ליצירת עומק ופרספקטיבה ובכתום ליצירת תחושה שהקיר קרוב יותר, כך שהשילוב בין השניים שובר את המבנה המלבני

בגינה. כאשר יושבים בפינת האוכל, ניתן להשקיף עליה וגם פינת הישיבה בסלון נמצאת מולו, כך שנוצר מוקד תשומת לב – ציר מרכזי המכוון את התנועה והמבט כחלל הציבורי הרחב. בהתאם לתוספת זו שונתה גם צורת הגג, שנבנה מחדש ונאטם באמצעות חומרים מובחרים. בתכנית המקורית היה הגג שטוח (השילג לא נערם על גגות הבתים ברוב אזורי הארץ ולמעט ההיבט האסתטי אין הצדקה לגגות רעפים), וכך גם נשאר בתכנית החדשה ברוב חלקי הבית. סעל הסלון יש גלריה עליונה המשמשת מקום אחסון, אך בחדר השינה הוחלט על תקרה גבוהה ובעלת סראה של פירמידה הדומה לגג רעפים – מבנה המגדיל ומרחיב את החלל. בהתאם לגובה ולמרחב החדש שונתה גם צורת החלונות המקוריים ובמקומם נבנו חלונות ארוכים וצרים שהותאמו להם וילונות העשויים סכותנה לבנה בעלי סראה אזורי וקל. וילונות אלו מאגעים עד רצפת החדר, אלמנט המדגיש את אורך החלל. מעל המיטה נתלתה נברשת העשויה קריסטלים יוקרתיים של סברובסקי והקירות נצבעו בגוני אפוף ווייט עדינים. הקירות נשארו חלקים בלי כל

יותר ולחבר אליו אמבטיה אישית צמודה, לצמצם את מספר חדרי השינה מארבעה לשלושה ולהגדיל את החללים הציבוריים, כלומר את הסלון, המטבח, חדר האוכל והגינה. כסופו של התהליך, לאחר השיפוץ ותוספת בנייה של 12 מטרים נוספים, התקבל בית של 120 מטרים רבועים ובו שלושה חדרי שינה (כמקום ארבעה) ושני חדרי אמבטיה כמקום אחד, חניה ומחסן אחורי. כיווני אוויר הם מערב, דרום ומזרח, כשהחזית הצפונית משותפת לשכן.

בכיוון השמש

כשהלך השיפוץ עבר הסלון לחזית הדרומית של הבית, כיוון שאור שמש אהובים על בני הזוג. הקירות החיצוניים נשארו כשהיו, למעט שינוי מהותי באחת החזיתות. בתכנית המקורית של הבית המבנה מאופיין בצורה סגורה ומלבנית ולא ניתן היה לראות את הגינה סרוך האזורים בבית. ההחלטה הייתה לבצע שינוי באחת החזיתות ובניית קיר שיפועי אלכסוני שקוף הפונה לכיוון הגינה ומאפשר לצפות עליה כמעט מכל פינה בחללים הציבוריים. מי שנכנס לבית מדלת הכניסה, מבחין מיד בקיר המשופע

בני הזוג – הוא עדיין מנהל את עסקיו, היא כבר פרשה, הם בעליו הגאים של בית פרטי בשיכון ותיקים בחולון, שכונה שהתפתחה בשנות החמישים. יזעקי דבר יוכלו לספר שעד לפני שלוש-ארבע שנים היה אפשר למצוא בה מציאות נדלנית, אך בשנים האחרונות מחירי הבתים בה נמצאים בעלייה. הבית המדובר נבנה בשנות החמישים, נקנה בשנות השמונים על ידי דייריו הנוכחיים ועבר שיפוץ קל. בני הזוג אהבים מאד את השכונה הרגועה ואת הבית בו צברו זיכרונות רבים במהלך חייהם. במקום לעבור לבית אחר, הם החליטו להתאים אותו לסגנון חייהם החדש.

לפני השיפוץ הכיל הבית ארבעה חדרי שינה, מקלחת ושירותים, סלון, מטבח, חצר ומחסן. גודל הבית היה 108 מטרים רבועים + 82 מטרים רבועים שטח החצר. בהתחלה חשבו בני הזוג להוסיף קומה (יש אישורי בנייה), אך הגיעו למסקנה שהם אינם זקוקים לבית גדול בהרבה מהקיים. תחת זאת החליטו להפוך את הבית לחלומות שלהם שיעניק להם תחושה נעימה ומפנקת. לצורך כך החליטו להפוך את חדר השינה שלהם למרווח ונוח

הסלון ופינת האוכל

חדר הרחצה ביחידת הוריים

חדר שירותים ורחצה לאורחים

וישתלבו במראה החדש של הבית. בהתאם לכך נבחרו רהיטי עץ תיק ואגוז אפריקאי המאופיינים במראה שמרני - חום טבעי כבד, כאשר קו הרהיטים הוא נקי ומודרני.

גינה חסכנית

לבסוף תוכננה הגינה ובה פינת זן עשויה מלבני צפחה ובה מאמון בעל הבית תלמידים בטאי צ'י. בגינה גם בריכת דגים כרוח הזן היפנית. לנוחותם של בני הזוג הגינה כמעט ואינה זורשת תחזוקה. אין בה דשא, הקרקע מכוסה בצמחים הנמצאים בעציצים גדולים, כך שהיא מותאמת לאקלים הישראלי ומשלבת בין מראה נזירי לצורך בחיטוכן במים.

נראה שבני הזוג מצאו את שכל הכינים בין אסטטיקה לנוחות. קבלת החלטות זהירה ומדויקת, הגדרה מסודרת של צרכים, רצונות וסדרי עדיפויות, הנחתה אותם בדרך אל ביתם המחודש והם מרוצים ממנו. תוך פרק זמן ייכנסו ודאי הביתה חפצים חדשים, מזכרות ומתנות שישנו במידת מה את אופיו, אך ההחלטות העקרוניות המתייחסות למה לקחת מן העבר ומה להשאיר מאחור, הן אלו שמעצבות את ההווה של בני הזוג, כמו גם את אופיו של הבית. ●

במהלך תקופת השיפוץ שנמשכה כחצי שנה, החליטו בני הזוג להיפטר מחפצים רבים שהצטברו אצלם לאורך השנים. היה זה תהליך רגשי מורכב, "מעין טיפול פסיכולוגי שרבים עוברים במהלך שיפוץ בית", אומר אשר אלבז. במהלך תקופה זו נפטרו בני הזוג מ-30 אחוז מהחפצים שלהם שנמכרו, נמסרו או נזרקו. כדי "לפצות את עצמם" על מהלך זה, החליטו בני הזוג להחליף את כל הרהיטים בבית, למעט שתי כורסאות פרחוניות. למרות החפצים הרבים שנזרקו, עדיין נזקקו בני הזוג לחללי אחסון רבים המופיעים באופן שקט ולא בולט כחלק מהעיצוב הכולל של הבית. ארונית תוכננה מתחת לכיור באמבטיה ובהתאם לעיקרון זה תוכנן גם המטבח לגובה עם מגון חללי אחסון. למעלה נמצאים דברים פחות שימושיים לשגרת היומיום ותוכננה נישא לסולם מתקפל. בעלת הבית מרבה לבשל ולארוח ויש לה הרבה מכשירים חשמליים. היא רצתה משטח עבודה רחב ומואר שיאפשר לה לבשל בנוחות. במטבח נבחרו צבעי עץ ושמנת המשתלבים עם גוני הסלון ופינת האוכל.

מאחר והוחלט להזמין מערכות ריהוט חדשות, עלה צורך ברהיטים שישרתו את בני הזוג תקופה ארוכה

תוספת של קישוטים או תמונות. למעט גופי תאורה, כל אלו מביאים ליצירת מראה מסודר ונקי המדמה סוויטה מלכותית.

שימוש בצבע

הריצוף בכל חדרי הבית הוחלף במרצפות העשויות מפורצלן טהור בצבע חול. הפורצלן הטהור הוא חומר פרקטי קל לתחזוק ולניקוי היצר מראה מואר לבית. הגוון הטבעי שנבחר מספק רקע רגוע ונייטרלי ומשתלב בקלות עם שאר האלמנטים ומהווה רקע טוב לצבעים שנבחרו.

הסלון מאופיין בצבעוניות עדינה: קיר בצבע תכלת עליו תלוי מסך הטלוויזיה, וקיר כתום של פינת האוכל. הרעיון שמאחורי בחירת גוונים אלו הוא שימוש בתכלת ליצירת עומק ופרספקטיבה ובכתום ליצירת תחושה שהקיר קרוב יותר, כך שהשילוב בין השניים שובר את המבנה המלבני. חלל קיר מטבח וקיר פינת האוכל נצבעו באפור, כך שהחזית הריבועית שנוצרה מאחדת בין שני החללים והופכת אותם לחלל אחד. בהתאם לכך ומתוך החלטה להימנע מלבן, נצבעו שני חדרי השינה הנוספים בגוני אפור ובאופן זה הם מסשיכים את הצבעוניות של החלל המרכזי.

חדר השינה